

тъ, кой съ бакърче, кой съ бѣкличка надодоха. Зк. 39. Моме, какъ сѣтенко и високо, Уще да сѣ цѣрнооко, На мнодзина треска давашь бундъ два дни кому три дни. *М. 290.* Мнозина немарливи родителіе и учителие. *Л. Д. 1869 р. 103.*

Моаребѣ* *тоже что мухарабе:* Подиръ моаребето нѣе отидоу въ едно село Смядово. *Зк. 31.*

Мобель *Бол. с. ж.* **Мобилъ** *с. м., обыкнов. во мн. ч.* **Мобили** *мебель:* Мобили-те отъ абаносъ дѣрво украсени извѣтрѣ съ седефенъ цвѣтя. *Л. Д. 1874 р. 241.* Златы и сребърны мобили (*des meubles d'or et d'argent*). *Т. 138.*

Могѣла *с. ж.* курганъ, холмъ. **Могѣлче** **Могилка** *ум.: Шаръ Юванови могили. Ик. 78. **)* Могили-тѣ натрупани отъ много пѣсакъ и покрити съ дебела мурава. *Л. Д. 1876 р. 122.* Чърникъ-тѣ имъ беше поименалъ отгорѣ на пѣсеклива могила, а нѣ върху прагове. *Р. А. 135.* Едно отъ огнемѣтны-ты планины сѣ по срѣдѣ высоки болко-то могили, а нѣ кой си сѣ высоки до 6000 метра. *Л. Д. 1873 р. 67.* Полето, презъ коестъ минѣхъ, чини имъ се отъ далече като могила (*горю*) и сичко зати предъ себе си. *Тб. 13.* Като плувахме цѣли два мѣсеци по Океана, вѣдехме отъ далѣчь срѣдъ вода-та една могила, дѣто ни си стори да е нѣкой островъ. *Х. I, 157.* Да обработимъ тѣзи лѣкы и могили (*ces plaines et ces collines*). *Т. 205.* Уйка ми отиде на могилякъ-тѣ, отдѣто можаше по-добрѣ да глѣда чюдно-то явленіе. *Л. Д. 1874 р. 115.* Могилката, што то е задъ гастакътъ. *Тб. 108.*

Могѣлестъ *пр.* холмистый: Янтра на дълго расстояние по нѣка-та си има могилести брѣгове. *Л. Д. 1876 р. 124.*

Могъ **Можъ** **Можамъ** (*Мак.*) *м. дѣл. могу, я въ состояніи, способенъ, умѣю:* Не могъ, синко Дамяне, За тебе стара да работи. *Д. 25, 70—71.* Я плавай, плавай, Дѣфинке. Не можъ, мамо, не можъ ми ся коса заплѣла У рѣкѣитово корени. *Д. 61, 10. 13—15.* И я можамъ и конъ можить, кога господъ не поможвить. *М. р. 530.* „Ты си мръсѣ и какво добро можъ да ми направишь?“ *Ч. 248.* Зимали стѣной, а колко *мои* да носи. *Ч. 312.* Що можаше да стори войнишко-то срѣдъ Святославова, кога на сѣдѣ бѣше миръ? *Р. 35.* „Що ми рече, сестро, а погодишь, И я можешь, и господъ поможи, И донесошь глагола Божноа“. *М. 90.* „Ази си боленъ разболяхъ, Не можихъ да ги (чапра) коса“. *М. 100.* Ала не можяль самъ, нека си сбере съ другъ, съ третъ та задружно да го (вѣстника) прѣмъжъ и четать. *Л. Д. 1870 р. 120.* Можяль быхъ еще много добры нѣчта да ви приказвамъ за нашо училище. *ib. 1869 р. 140.* Какво щѣ стори ако не щѣ мо да стѣ постелката си? *Р. А. 76.* Отъ кожытъ на дръвѣитѣ Петко можеше да